

mel til at kræve afskærmning af kilerempåløb i samme udstækning, som det er tilfældet ved kamhjul.

ad nr. 25 og 26. Medens den nugældende § 22, stk. 3 alene giver arbejdstilsynet adgang til at kræve effektiv bremse på arbejdsmaskiner med hurtiggående farlige værktøjsorganer, bliver reglen efter forslaget i princippet, at alle arbejdsmaskiner — uden særligt påkrav derom — skal forsynes med bremseanordning, såfremt en sådan har sikkerhedsmæssig betydning.

Ved ændringen, der foreslås som et nyt stk. 2, er det tilsigtet at få bedømmelsen af bremseopgørelsen målet lagt så tidligt som muligt, det vil sige i produktionsstadiet. Ændringen indebærer derhos en udvidelse derved, at også andre maskiner end arbejdsmaskiner med hurtiggående, farlige værktøjsorganer omfattes af kravet om bremseanordning. Baggrunden herfor er, at flere ulykkestilfælde har vist, at der også for sådanne andre — langsomtgående — maskiner kan være behov for bremseanordning.

Ændringerne er dog for så vidt af begrænset betydning, idet talrige arbejdsmaskiner, ikke mindst inden for jernindustrien, allerede er forsynet med bremseanordning. Ved bedømmelsen af bestemmelsens rækkevidde må det dernæst tages i betragtning, at det for en del maskiner, navnlig visse store langsomtgående maskiner, ikke vil være praktisk muligt at konstruere en hensigtsmæssig bremseanordning. I sådanne tilfælde kan dispensation meddeles i medfør af lovens § 12.

Nuværende stk. 3, der bliver til stk. 4, foreslås ændret på 3 punkter. For det første skal bestemmelsen gælde for alle maskiner med farlige værktøjsorganer, idet faremomentet også er til stede ved ikke hurtiggående værktøjsorganer; dernæst skal igangsætning kun kunne ske fra selve arbejdspladsen eller fra et andet sted, hvor der er fuldt overblik over maskineriet; og endelig skal kravet om uafhængighed af andre maskiner bortfalde, idet den gældende bestemmelse vil kunne virke for rigoristisk under den nuværende tekniske udvikling, herunder særlig automatiseringen.

For arbejdsmaskiner, der er i brug ved lovændringens ikrafttræden, gives der en frist på 5 år, inden kravet om bremseanordning kan gøres gældende, såfremt kravet ikke kunne være stillet i henhold til de hidtil gældende regler. En bestemmelse herom er medtaget i en overgangsbestemmelse i lovforslagets § 4.

ad nr. 27. I de senere år er der fremkommet forskellige systemer til cirkulation af kedelvandet fra

højtryksdampkedler for opvarmningsejemed og anlæg, hvorved der direkte produceres hedtvand til forskellige øjemed. Da det må anses for tvivlsomt, om de nævnte anlæg er omfattet af den almindelige bestemmelse i § 23 „beholdere med dampe“, ønskes dette udtryk ændret, således at beholdere, i hvilke der ikke forekommer dampe, men kun damptryk, derved at de er helt væskefyldte, og væsken opvarmet til over sit kogepunkt ved atmosfæretryk, også er omfattet af den almindelige regel i § 23.

ad nr. 28-33. Da hedtvandskedler og andre beholdere indeholdende hede væsker, som det fremgår af bemærkningerne til forslag nr. 27 til § 23, må betragtes som lige så farlige som egentlige dampkedler og dampkedelanlæg, ønskes disse omfattet af § 24, jfr. forslagene til ændring af stk. 2-6. Endvidere ønskes dampbeholdere omfattet af § 24 i samme omfang, idet det i praksis har vist sig, at sprængning af sådanne beholdere i nogle tilfælde har kunnet henføres til manglende pasning af beholderen eller manglende kendskab hertil hos den person, der passede dem. I stk. 1 udgår ordet „ædruelige“, da det ingen selvstændig betydning har, men kan virke krænkende.

Ændringen i stk. 3 er en konsekvens af ændringen af stk. 1 og stk. 2. Herudover foreslås den skærpede af kravene, at vedkommende skal være i besiddelse af et bevis til pasning af den pågældende kedel, idet det må findes urimeligt, at et uden større vanskelighed erhvervet bevis til pasning af en mindre kedel skal kunne give adgang til at passe en hvilken som helst kedel under 30 m² hedeblade. Endelig foreslås indført en adgang for direktøren for arbejdstilsynet til at bestemme, at der kræves bevis ved pasning af beholdere og kedler, der ikke er omfattet af stk. 2 og 3, da det i flere tilfælde har vist sig, at sprængning for eks. af kogekedler og dampbeholdere skyldes mangelfuld pasning.

Stk. 6 foreslås ændret i konsekvens af forslag nr. 9 til § 12.

ad nr. 34. Det er fundet hensigtsmæssigt i almindelighed at understrege påpasselighed og særlig at fremhæve anvendelsen af hensigtsmæssige hjælpemidler ved forhold som transport, omhældning og aftapning af farlige stoffer, der kan medføre fare for arbejderne.

ad nr. 35-36. Arbejderbeskyttelseslovene af 11. juni 1954 — lov nr. 226 om almindelig arbejderbeskyttelse, lov nr. 227 om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed og lov nr. 228 om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri — indeholder følgende bestemmelser om personlige beskyttelsesmidler: